

Як до милого ходила,
Черевички я купила.
Черевички з підківками,
Та й натерпілась я з вами!

Чорнобрива й білолиця,
Як прийду, було, до Гриця,
Черевички тільки рипнуть —
Вже у його й двері скрипнуть.

Він ті двері відчиняє,
А па мене поглядає,
Черевички з підківками,
Та й натерпілась я з вами!

Як іти, було, зберуся,
Все немов чогось боюся;
А моя тим часом мати
Почина мені казати:

«Доню, доню, в темні нічки
Знапастиш ти черевички!»
Мати правдоньку казала:
Черевички я стоптала.

Вже ж у їх не стало рипу,
А у Гриця в дверях скрипу;
Що ж подіялося з вами,
Черевички з підківками?

Поки ви були новенькі,
Був до мене й Гриць любенький;

З того ж часу, як стоптались,
Щось та інше з Грицем сталося.

Черевички невеличкі,
Ви стоптались в темні нічки,
Та і все стопталось з вами,
Черевички з підківками!

1877
